

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, de avocatul Mihail Balaban și de inculpatul

*Agapi Mihail XXX, născut la
XX XXXXX XXXX, originar și locuitor al XXXXXX,
XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 16.07.2018 – 26.09.2018,
instanța de apel: 25.10.2018 – 12.12.2018,
instanța de recurs: 01.02.2019 – 06.03.2019.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 26 septembrie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Agapi Mihail a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Cererea acuzării privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că la 17 octombrie 2017, între orele 08.00 și 12.00, angajații INI ai IGP și ai Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Ciocana, au efectuat percheziția la domiciliul și depozitul lui Agapi M. din XXXXXX, XXXXXX. În podul casei au fost depistate 7 plante uscate de canabis (cânepă), iar în depozit - un pachetel improvizat cu masă vegetală uscată și mărunțită de culoare

verde cu un miros specific, care reprezintă marihuană, cu masa de 0,515 gr. Totodată, fiind efectuată și percheziția corporală a acestuia, în buzunarul pantalonilor a fost depistat un pachet din polietilenă, în care se afla 1,98 gr. de hașiș, pe care acesta îl păstra pentru consum personal din vara anului 2017, fără scop de comercializare și care, potrivit raportului de expertiză chimică nr. 34/12/1-R-6114 din 21.11.2017 și nr. 34/12/1-R-5995 din 14.11.2017, se atribuie la substanțe stupefiante, circulația cărora, în lipsa autorizației corespunzătoare, este interzisă prin Legea nr. 382 din 06.05.1999, cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05.10.2014, cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului și nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora. Ca urmare, potrivit actelor normative menționate, 7 plante uscate de cannabis (câneapă) și 1,98 gr. de hașiș se atribuie la categoria drogurilor în proporții mari, circulația lor fiind interzisă.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate vinovăția și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Deoarece aceste probe dovedesc integral vinovăția inculpatului, instanța i-a încadrat acțiunile pe art. 217 alin. (2) Cod penal, ca circulația ilegală a drogurilor, adică păstrarea ilegală a drogurilor care conțin substanțe narcotice, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că sancțiunea normei incriminate inculpatului prevede pedeapsă sub formă de amendă, muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare, că acesta anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv, are la întreținere trei copii minori, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, cea atenuantă fiind – săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare și căința sinceră, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă, în condițiile beneficierii reducerii pedepsei în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fără izolare de societate.

Or, eventuala aplicare a pedepsei pecuniare riscă să nu fie executată și se va răsfrânge negativ asupra intereselor copiilor, amenda nefiind aplicabilă în speță, deoarece va trezi sentimente de ură și jignire. Mai mult, nici pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, solicitată de apărare, nu va duce la corectarea inculpatului, pedeapsa cu închisoare fiind echitabilă faptei comise.

Pe lângă aceasta, instanța a conchis că cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 3360 lei, suportate la efectuarea expertizelor chimice, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată or, acțiunea civilă nu a fost depusă în cerere scrisă, inclusiv în copii, pentru a fi înmănată apărării.

3. Procurorul în Procuratura raionului Căușeni, Sergiu Nimirschi, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 6 luni închisoare, cu executare, cu încasarea din contul acestuia a cheltuielilor judiciare în sumă de 3360 lei.

Apelantul a invocat că inculpatul a săvârșit o infracțiune intenționată, nu a recunoscut în deplină măsură vina și nu a fost sincer, indicând că a păstrat în podul

casei numai două plante uscate de cânepă, care aveau înălțimea de aproximativ 1,7 m. - 1,8 m. și în timpul transportării, posibil, plantele s-au deteriorat, de aceea expertul le-a numărat ca fiind 7 plante.

Totodată, a fost stabilit că inculpatul este consumator de droguri, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, se caracterizează satisfăcător, anterior nu a fost tras la răspundere penală, însă a fost tras la răspundere contravențională în baza art. 233 alin. (1), 229 alin. (1-3), 236 alin. (2) Cod Contravențional.

Mai mult, inculpatul a păstrat mai multe feluri de droguri în diferite locuri, ce demonstrează că în mod intenționat le consuma, punând în pericol viața și sănătatea membrilor familiei și a altor persoane, deoarece fiind sub influența drogurilor, învinuitul putea să nu-și controleze acțiunile și să comită acțiuni violente. Or, acesta este periculos și urmează a fi izolat de societate, nefiind exclus că, fiind la libertate, va încerca și pe viitor să consume droguri, fiind stabilit că este dependent de droguri, însă nu se tratează, nu s-a adresat la medicul narcolog pentru primirea tratamentului corespunzător și nu a fost luat la evidență.

Pe lângă acesta, anterior inculpatul a fost tras la răspundere contravențională pentru încălcări în domeniul transportului și nu se exclude că, sub influența drogurilor, va încerca să conducă mijloace de transport, punând în pericol siguranța traficului rutier.

Or, pedeapsa aplicată inculpatului nu va atinge scopul de restabilire a echității sociale, reeducare și resocializare a acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnatului, iar infracțiunea săvârșită de către acesta nu și-a pierdut pericolul social, urmând a fi izolat de societate, deoarece nu și-a făcut concluziile necesare.

În același timp, organul de urmărire penală, la numirea expertizei chimice a corpurilor delictive, a prezentat expertului în prealabil garanția privind plata ulterioară a costului expertizelor și ulterior inspectoratul de poliție a transferat instituțiilor corespunzătoare banii din bugetul său alocat pentru expertizele efectuate. Iar, procurorul a solicitat încasarea cheltuielilor de la inculpat în beneficiul statului și nu a organului de urmărire penală ori a inspectoratului or, anume din bugetul de stat pe cauzele penale se alocă sursele financiare necesare pentru efectuarea expertizelor judiciare.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Agapi Mihail, condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă de 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că concluzia instanței de fond că corectarea inculpatului este posibilă cu aplicarea art. 90 Cod penal este neîntemeiată, iar executarea reală a pedepsei este în acord cu principiul proporționalității, ținând cont de fapta comisă și urmările acțiunilor, de comportamentul post infracțional, care până la începerea cercetării judecătorești și-a recunoscut vina. Or, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea

condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, care stipulează că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Or, nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului, acesta fiind reținut și arestat și într-o altă cauză penală, fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, astfel că, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei penale.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din faptul că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, de cantitatea drogurilor depistate asupra inculpatului și la domiciliul acestuia, de noile limite ale pedepsei, luând în calcul pericolul social sporit al păstrării substanțelor narcotice, în vederea corectării și reeducării, acestuia urmează a-i fi aplicată pedeapsa de 6 luni închisoare, cu executare.

Circumstanțele invocate de prima instanță nu îndreptățesc faptele inculpatului și nu generează aplicarea unei pedepse neechitabile, soluția instanței de fond nefiind aptă să atingă scopul de corectare și reeducare a acestuia pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a unor astfel de infracțiuni, iar aplicarea pedepsei cu închisoare ar fi în măsură să asigure conștientizarea celor comise și adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate.

Totodată, potrivit art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Alin. (3) al aceluiași articol prescrie că instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Deci, nu se justifică cererea acuzării privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor chimice, în sumă de 3360 lei, or acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și sunt trecute în contul statului.

Mai mult, art. 228 alin. (4) Cod de procedură penală stipulează că expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu, astfel solicitarea privind încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor chimice este nefondată, deoarece norma procesual penală expres prevede că sumele date ar putea fi încasate, cu excepția cazurilor când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu, fapt neconfirmat de către acuzare.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii, în partea privind neîncasarea cheltuielilor judiciare și dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că în situația în care art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, soluția instanțelor judecătorești de a respinge încasarea acestor cheltuieli este neîntemeiată, or, procurorul, în apelul declarat, a făcut dovada cheltuielilor suportate de stat la efectuarea expertizelor judiciare.

Cheltuielile de judecată într-o cauză penală sunt provocate de săvârșirea infracțiunii, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, deci cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind fapta sa infracțională, fără săvârșirea căreia nu s-ar fi produs aceste cheltuieli.

Pe lângă aceasta, obligația inculpatului condamnat de a suporta cheltuielile judiciare este principală, având în vedere că săvârșirea infracțiunii atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, inclusiv pentru a se aplica infractorului pedeapsa, sunt suportate cheltuieli judiciare care îi revin acestuia în principal.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Mihail Balaban, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a indicat că soluția instanței de fond privind aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei nu este motivată în corespundere cu prevederile art. 7, 61, 75-77 Cod penal.

Totodată, instanța de apel nu a apreciat faptul că inculpatul a recunoscut vina și nu s-a expus asupra comportamentului post infracțional al acestuia, fiind prezentate probe care confirmă că a conștientizat fapta, precum și că este angajat și a participat în calitate de voluntar la diferite manifestații culturale, fiind ignorat și faptul că are la întreținere trei copii minori.

Astfel, instanța de apel a indicat că nu au fost stabilite circumstanțe excepționale sau altele care ar micșora esențial gravitatea faptei săvârșite, invocând că acesta a fost reținut și arestat într-o altă cauză penală, fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Or, concluzia instanței de apel contravine probelor administrate, fiind stabilit că inculpatul a fost reținut și percheziționat în cadrul cauzei penale pornită la 26.06.2017 în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, ulterior fiind scos de sub urmărirea penală, deoarece nu s-au adeverit presupunerile că acesta se ocupa de vânzarea substanțelor narcotice.

Mai mult, plasarea inculpatului în detenție nu va influența pozitiv asupra corectării acestuia, din contra se va răsfărge negativ asupra familiei și întreținerii copiilor minori, iar retragerea din câmpul de muncă va avea un impact negativ asupra personalității lui or, executarea pedepsei cu închisoare pentru săvârșirea unor infracțiuni nesemnificative nu influențează pozitiv comportamentul persoanei.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

5.2. Inculpatul, la fel, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că instanța de apel a interpretat eronat legea și nu a aplicat prevederile legale de rigoare la individualizarea pedepsei, ignorând circumstanțele că are familie și trei copii minori la întreținere, este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv și participă ca voluntar la diferite activități în localitate.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al procurorului (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind cheltuielile judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, instanțele just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, cheltuielile pentru efectuarea expertizelor chimice urmează a fi făcută din contul mijloacelor bugetului de stat, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării.

Pe lângă aceasta, cu referire la argumentele invocate în recursurile ordinare ale avocatului și inculpatului (*pct. 5.1. și 5.2. din decizie*), se reține că la stabilirea pedepsei, instanța de apel, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa

are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare (*pct. 4. din decizie*).

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel, just a concluzionat că reieșind din cantitatea drogurilor depistate asupra inculpatului și la domiciliul lui, luând în calcul pericolul social sporit al păstrării substanțelor narcotice, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de apărare (*pct. 5.1., 5.2. din decizie*), suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii în baza art. 90 Cod penal, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.- 5.2. din prezenta decizie*, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare și a pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2), instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial condamnatul, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare și a pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea și apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi

temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, de avocatul Mihail Balaban și de inculpatul Agapi Mihail XXX, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 aprilie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun